



לעניין הזה, ועובדה ששחררתי ובמישפט זוכיתי מבלי להשיב על האשמה. אבל הנוק כבר נעשה. קבלני הבניין הפסידו כסף בגלל העדרי, והם מסרו את העבודה לסי בלים אחרים. כשהשתחררתי הם דחו אותי בנימוס, ואין אני כועס או מאשים אותם. מובן מאליו שלאחר שקרה הפנצ'ר הזה, הם פחדו להסתכן בהפסדים.

לאחר שנחתם מקור פרנסתי זה, חיפשתי דרך חדשה להתקיים. החלטתי לפתוח מועדון למישחקי קלפים וקובייה. העסק דפק מבחינה עסקית, אבל בו בזמן התחילו הי צרות. אין זה סוד שרוב העבריינים משיחקים בקלפים. בגלל עבודתי הייתי צריך לתת יחס ולהתנהג איתם בצורה ידידותית, ככל בעל-עסק שמחפש קליאנטורה. אבל מתברר שבארץ אין לעבריינים האינר טליגנציה והנימוס שיש לכל אדם בעל דרגה ג' בחו"ל, מפני שפה בארץ אדם שמפסיד אינו מסוגל לזנוק, ואחרי כל הפסד של שחקן הייתי חייב להלוות לו כספים, שבדרך כלל לא ראיתי אותם חזרה. כל זה גרם, כמובן, להתמרמרות ולסיכוסים עם חלק מהשחקנים. גם זאת הייתה אחת הטעויות שעשיתי. שפתחתי קלוב למישחקים. אני בטוח שאם הייתי ממשיך לעבוד בבניין, לא הייתי שוב חוזר ונפגש עם אותו חומר שהיו באים לשחק אצלי בקלוב. אני חושב גם שאם לא הייתי פותח קלוב, לא הייתי מגיע לכך שאסתכסך עם אנשים כתוצאה מכך נתי טפתי, וניסו להתנקש בחיי.

הפסע בארץ, לדעתי, הוא ממש מגעיל, מפני שאותם עבריינים, שמחייבים לך מאוזן לאוזן כשהם רואים שאתה מסתדר, מוכנים מתוך קנאות לשתות את הדם שלך, ולהעליל עלילות על אותו אדם שמסתדר, שלא היו ולא נבראו. חוץ מזה, אם עברייני רואים שאדם מסתדר ומתקדם, יש לו הי אומץ ובלתי שום בושה לבוא ולבשק ממנו משכורת חודשית, בכדי שלא יגרמו לו צרות במקום עבודתו ופרנסתו. מרוב מ- עילות בין אדם לחברו, אין העבריינים עצמם מאמינים איש ברעהו. ולכן בזמן מעצר פוחדים אותם עבריינים אחד מ- השני, ועושים ביניהם תחרות מי יהיה עד מדינה על השני (חברו).

הישראליות

בבארים בגרמניה

אני חושב שלישראלים הרבה יותר טוב לחיות בחו"ל. מפני ששם אין לך קשרים עם אנשים שמסוגלים להעליל עליך, וללכלך את שמך רק מפני שאתה מצליח להסתדר, והם לא. שם כל אחד



הפרסליט
הגנה על אלי, בתנאים קשים ביותר.

מסתדר, ואין לו בהם לקנא בכך. רובם כי כולם יודעים שם להסתדר. פרט לזה אין לי מה לספר על הפסע בחו"ל מפני שלא היה לי שום קשר עם אנשי העולם הי תחתון שם.

בזמן שהייתי בחו"ל פגשתי הרבה יש- ראלים, שלא הכרתי אותם מהארץ, והאמת היא, שאני מתבייש לספר מה ראיתי. ישנם כאלה, בגרמניה, שאין להם מה לאכול ואיפה לישון, ועד היום אני לא מבין מה הם עושים שם. במקום לחזור לארץ, יושבים הם במיטתה ישראלית, ומכל ישראל שוכנס לאכול, הם מבקי

15. אביו טוען שכשיו שוודה בהולנד בביצוע פשעים, רק כדי שיאפשרו לאשתו לבקר אצלו. אולם עוד לפני כן התיידד אלי עם קונסטאנס (שמאל), אחות הולנדית, הכותבת לו עכשיו שהיא תהכה לו, אפילו עשר שנים, אם יצטרך לשבת. אלי זדה מבטיח לחזור לאירופה, אם יזוכה במישפט השוד, להביא להסגרתו. אלי נשא את אשתו כשהיה בן 17, והיא בת

האשה והידידה

בגיה. חבריו הישראליים בוודאי היו מתקשים להכיר באינטלקט טואל צעיר זה את האיש שמישטרת ישראל חיפשה אחריו כדי להביא להסגרתו. אלי נשא את אשתו כשהיה בן 17, והיא בת

שהמישטרה מצאה את דרכוני בדירה שהיא חשדה ששם היו השודדים, חשדו כי בשוד, בהולנד פגשתי את הישראלי כשהוא נהג במכונית. אני מכיר אותו מהארץ, וידעתי שיש לו רשיון נהיגה לכן נכנסתי למכונית ללא חשש. אם אותו ישראלי היה אדם, היה אומר לי שזאת מכונית גנובה, ומובן מאליו שלא הייתי עולה. אבל הוא לא סיפר לי זאת, ולאחר שישבתי במר כונית כשלוש דקות, הופיעו שני בלשים וקפצו על המכונית. לאחר מירדף מלווה יריות, הצליח אותו ישראלי לברוח רגלי, אני שנשארת במכונית כי נפצעתי מכלוד, יצאתי החוצה עם ידיים מורמות. הבלש הורה לי להסתובב, וכשהסתובבתי, וגבי היה מופנה אליו, הוא ירה בי כדור שני בגלי הימנית, לאחר שקודם לכן נפצעתי בגלי השמאלית.

טוב בבית-הסוהר

בחו"ל

בבית-הסוהר בהולנד הבנתי מדוע אנשים שם לא עושים בעיות לסוהרים, ומתנהגים בנימוס. זאת מפני ששם אדם מקבל את כל מה שנתון לו, ואני חושב שכך זה צריך להיות גם בארץ. לדעתי, מספיק ששוללים לאדם את הדבר היקר ביותר שיכול להיות, החופש. מדוע נוסף לכך צריכים להתעלל באסיר, להשפיל אותו ו- לגרום לו שיתמרמר? בהולנד אסיר מקבל יחס. לכן הוא מחזיר יחס. מדברים בנימוס עם הסוהרים, ויש הבנה בין אדם לחברו. בארץ אי-אפשר לבקש כמה פרוטות לחם נוספות בזמן האוכל. הייתי עד למקרה שאסיר ביקש מיספר פרוטות-לחם, והוא נדהף בגסות כזאת, שהוא איבד את עשי תונותיו ותקף סוהר.

אני חושב שלא נכשלת בחיים, ואם המישטרה לא הייתה מתערבת בחיי לאחר שהתחננתי, איני מאמין שהיה לי איה כישלון שהוא, כי עבדתי תמיד וחייתי בכבוד, ואילו המישטרה לא הייתה מתערבת בחיי, לא היה קורה לי כל זאת.

פה בארץ אדם שרוצה לקנות דירה צריך לעבוד הוא בנו ונכדו בכדי שיגיע לבית שלו פרטי. ואנשים שנוולו בארץ ושרתו בצבא בארץ צריכים להוציא את הנשמה עד שאקבלו דירה, ואילו העולים החדשים שאין לי כל טענות כלפיהם, באים מקבלים דירה, מכונית ותנאים נוחים. אני חושב שהממשל בישראל היה צריך לדאוג קודם כל לוותיקים שהיו בארץ, וששפכו דם במלחמות, ורק אחר כך לדאוג לעולים מחו"ל. לדוגמה, אם יש לי עשרה ילדים, ואין לי מה לתת להם לאכול, אני לא אלך ואתן לאנשים אחרים לאכול, ואחסוך את הלחם מילדי.

יש כאלה שאומרים בגרמניה זה טוב, או בצרפת זה טוב. אני הייתי בגרמניה וגם בצרפת. לדעתי ישראלי שרוצה לחיות חיים שקטים ושלווים וליהנות מהחיים, כדאי לו לחיות בהולנד או בלגיה כי בהולנד וגם בכלגיה - אבל בייחוד בהולנד - יש חיים, ואפשר לבלות ויש מה לראות.

איך תפסו

אותי במכונית

ב-היותי בגרמניה, או בכלל באי- רופה, כימעט ולא היה לי קשר עם ישראלים, וכל זמן שלא היה לי קשר עם ישראלים הייתי בשקט ובשלווה. בגרי- מגיה, למשל, היה לי כמה חבריה שהכרתי מהארץ, ושם ממש הצרות רדפו אחרי. בצרפת לא היה לי שום קשר עם יש- ראלי, וחייתי בשקט. אותו הדבר בספרד איטליה, שווייץ ובלגיה.

בהולנד פגשתי ישראלי שהכרתי מה- ארץ, והוא היה בשבילי כמו שטן מהי- שמים. מיום שראיתי אותו, התחילו לי הצרות. בגרמניה היה לי צרות בגלל הישראלים, מפני שנהגתי לשחק איתם קלי- פים, ובאחד הפעמים ששיחקתי איתם תליתי את מעילי על הקולב ונכנסתי לשחק קלפים. באותו יום נגנב לי הדרכון, ובגלל



אלי (באמצע), כפי שצולט לפני חמש שנים בחגיגה מישפחתית, בחברת אביו וידידה בשם מלכה. אלי היה תמיד מוקף נערות יפות. בסיפורו הוא רומז שפושעים ישראלים רגילים לפתות את נערות חבריהם הכל- איים, ואביו סבור כי עדי-המלך דויד צרפתי, הסתכסך עימו על רקע רומנטי.